

Inhoud

Een

Een hart als Jezus 8

Twee

Liefde voor de mensen met wie je
opgescheept zit
Een hart dat vergeeft 22

Drie

Gods muziek horen
Een hart dat luistert 36

Vier

Een ander gezicht en vleugels
Een hart van aanbidding 50

Vijf

Je hart als broeikas
Een zuiver hart 64

Zes

Feest in de hemel
Een hart vol vreugde 76

Zeven

Net zo sterk eindigen als je begon
Een volhardend hart 84

Conclusie 92

Hoofdstuk een

Een hart als Jezus

Wat als Jezus één dag lang jouw leven zou leiden? Wat als Hij 24 uur lang zou doen wat jij doet? Wat als Hij wakker zou worden in jouw bed, jouw schoenen aan zou trekken, in jouw huis zou wonen en jouw rooster zou volgen? Jouw baas wordt zijn baas, jouw moeder wordt zijn moeder en jouw pijn wordt zijn pijn. Voor alle duidelijkheid; aan je leven verandert niets. Je gezondheid verandert niet. Je omstandigheden veranderen niet. Je agenda verandert niet. Je problemen worden niet opgelost. Er is maar één verschil.

Wat als Jezus gedurende één dag en één nacht jouw leven zou leiden ... met *zijn* hart? Jouw hart krijgt een dagje vrij en je leven wordt geleid door het hart van Jezus. Zijn prioriteiten bepalen wat jij doet. Zijn verlangens bepalen welke keuzes je maakt. Zijn liefde bepaalt je gedrag.

Wat voor iemand zou je zijn? Zouden mensen het verschil zien? Je familie – zouden ze merken dat er iets anders was? Je collega's – zouden zij het ook in de gaten hebben? En de mensen die het minder

goed getroffen hebben – zou je ze hetzelfde behandelen? Of je vrienden – zou het hen opvallen dat je blijer bent? En de mensen aan wie je een hekel hebt – zou Jezus meer genade met hen hebben dan jij zelf?

En jij? Hoe zou jij je voelen? Welke invloed zou deze transplantatie hebben op de spanningen en de stress die jij ervaart? Op je stemmingswisselingen? Je humeur? Zou je beter slapen? Zou je de zonsondergang met andere ogen bekijken? En de dood? Of je belastingaanslag? Is er een kans dat je minder paracetamolletjes of kalmeringsmiddelen nodig hebt? Hoe zou je reageren op files? (Oké, die was wel heel gemeen.) Zou je nog steeds zo bang zijn voor de dingen waar je nu bang voor bent? Of een stapje verder; zou je nog steeds doen wat je nu doet?

Zou je de komende 24 uur doen wat je al van plan was? Denk eens even diep na over je programma van deze dag. Verplichtingen. Beloftes. Afspraken. Uitstapjes. Zou er iets veranderen als je even Jezus' hart zou krijgen?

Geef niet te vlug antwoord. Neem tijd om je voor te stellen hoe het zijn, om de lens van je verbeelding scherp te stellen. Jezus die jouw leven leidt.

En druk dan die foto af en lijst 'm in. Het plaatje dat je nu ziet, is het plaatje wat God ook graag zou zien. Hij wil dat jij de 'gezindheid' van Jezus hebt – dat je denkt en handelt zoals Hij. (Filippenzen 2:5)

Gods plan voor jou is een nieuw hart. Met minder neemt Hij geen genoegen. Als je een auto was, zou God de controle over je motor willen hebben. Als je een computer was, zou Hij de software en de harde schijf voor zich opeisen. Als je een vliegtuig was, nam Hij plaats in de cockpit. Maar je bent geen ding. Je bent een persoon, en daarom wil God je hart veranderen.

'Door Jezus wordt duidelijk ... dat uw geest en uw denken voortdurend vernieuwd moeten worden en dat u de nieuwe mens moet aantrekken, die naar Gods wil geschapen is in waarachtige rechtvaardigheid en heiligheid.' (Efeziërs 4:21-24)

God wil dat jij net als Jezus bent. Hij wil dat jouw hart net zo is als dat van Jezus.

Ik ga iets gewaagds doen. Het is gevaarlijk om te proberen om ontzagwekkende waarheden te vangen in één 'oneline', maar ik doe het toch. Als we Gods verlangen voor ons heel kort zouden moeten samenvatten, zou dit overblijven:

God houdt van je zoals je bent, maar Hij houdt te veel van je om je zo te laten. Hij wil dat jij een hart als Jezus krijgt.

God houdt van je zoals je bent. Als je denkt dat zijn liefde voor jou sterker zou zijn als je geloof groter was, heb je het mis. Als je denkt dat zijn liefde dieper zou zijn als jij minder oppervlakkig was, heb je het weer mis. Verwar de liefde van God niet met de liefde van mensen. De liefde van mensen wordt vaak groter als je goed presteert, en kleiner als je de mist ingaat. Bij God is dat niet zo. Hij houdt van je, precies zoals je bent. Om de favoriete schrijver van mijn vrouw maar eens te citeren:

Gods liefde houdt nooit op. Nooit. Niet als we Hem afwijzen. Hem negeren. Hem verachten. Hem bespotten. Hem ongehoorzaam zijn. Hij verandert nooit. Onze verkeerde dingen doen niets aan zijn liefde af. Onze goede dingen voegen er niets aan toe. Met ons geloof zouden we zijn liefde nooit kunnen verdienen en met

onze uitglijders verspelen we haar niet. God houdt niet minder van ons als we de plank mislaan, en niet méér als we succesvol zijn.'

God houdt van je zoals je bent, maar Hij weigert om je zo te laten.

Hoe komen we toch aan dat idee dat we niet kunnen veranderen? Waar komen opmerkingen als 'Ach, ik ben nou eenmaal een piekeraar' in vredesnaam vandaan? Hoe halen we het in ons hoofd om te zeggen 'Ik zal altijd wel een pessimist zijn', of 'Ik heb nou eenmaal een opvliegend karakter, ik kan er ook niets aan doen dat ik uit mijn vel spring'? Wie bepaalt dat? Zouden we dat soort dingen ook zeggen over ons lichaam? 'Ik heb nou eenmaal een gebroken been. Daar kan ik ook niets aan doen.' Natuurlijk niet. Als er iets mis is met ons lichaam zoeken we hulp. Waarom dan niet als het om ons hart gaat? Moeten we geen hulp zoeken voor die chagrijnige inslag? Is er geen medicijn tegen onze egoïstische klaagzangen? Natuurlijk wel. Jezus kan ons hart veranderen. Hij *wil* zelfs dat jij een hart hebt zoals dat van Hem. Heeft iemand je ooit een beter aanbod gedaan?

Het hart van Jezus

Het hart van Jezus was zuiver. Onze Verlosser werd door duizenden mensen aanbeden, maar nam toch genoegen met een eenvoudig leven. Er was een groepje vrouwen dat voor Hem zorgde, (Lucas 8:1-3) en toch werd Hij nooit beschuldigd van onzuivere gedachten. Hij werd veracht door zijn eigen schepselen, maar was bereid ze te vergeven nog voor ze Hem om genade vroegen. Petrus, die drieënhalf jaar lang met Jezus optrok, omschreef Hem als 'een lam zonder smet of gebrek.' (1 Petrus 1:19) En Johannes, die er ook al die tijd bij was, kwam tot de conclusie dat er 'in hem geen zonde is.' (1 Johannes 3:5)

In het hart van Jezus heerste vrede. De discipelen maakten zich zorgen over de duizenden mensen die te eten moesten hebben, maar Jezus niet. Hij dankte God voor de uitdaging. De discipelen schreeuwden van angst toen ze door een zware storm overvallen werden, maar Jezus niet. Hij lag heerlijk te slapen. Petrus trok zijn zwaard om de soldaten van zich af te slaan, maar Jezus niet. Hij stak zijn hand uit om te genezen. In zijn hart heerste vrede. Ging Hij zitten mokken toen zijn

discipelen Hem in steek lieten? Gooide Hij het bijltje erbij neer en ging Hij naar huis? Sprong Jezus uit zijn vel toen Petrus Hem verloochende? Begon Hij vuur te spugen toen de soldaten Hem in zijn gezicht spuwden? Integendeel. Hij had vrede. Hij vergaf hen. Hij weigerde toe te geven aan wraakgevoelens.

Hij weigerde ook om zich te laten leiden door iets anders dan de roeping die Hij van God gekregen had. Zijn hart was doelbewust. De meeste mensen mikken op niets in het bijzonder – en dat is ook precies wat ze bereiken. Jezus had één doel. Hij kwam om de mensen te redden van hun zonden. Hij kon zijn leven in een zinnetje samenvatten: ‘De Mensenzoon is gekomen om te zoeken en te redden wat verloren was.’ (Lucas 19:10) Jezus was zo geconcentreerd op zijn taak dat Hij wist wat het juiste moment was om te zeggen dat zijn tijd nog niet gekomen was, (Johannes 2:4) maar ook wanneer Hij kon zeggen dat het ‘volbracht’ was. (Johannes 19:30) Toch ging Hij niet zo op in zijn taak dat het vervelend was om met Hem om te gaan. Kinderen konden Jezus niet weerstaan. Hij zag de schoonheid van de lelies, Hij genoot van momenten van aanbidding en vond het heerlijk

om problemen om te vormen tot uitdagingen – om mogelijkheden te zien. Hij was dagenlang omgeven door zieke mensen, en had nog steeds oprecht medelijden met hen. Hij waadde meer dan dertig jaar lang rond in het stinkende, zompige moeras van onze zonden en vond ons nog steeds de moeite waard om voor te sterven.

Maar de allermooiste eigenschap van Jezus was deze: zijn hart was vol van Gods Geest. Zijn gedachten waren een weerspiegeling van zijn innige relatie met de Vader. 'Ik ben in de Vader en de Vader is in mij,' zei Hij. (Johannes 14:11) De allereerste toespraak van Jezus die in de Bijbel staat, begint met 'De Geest van de Heer rust op mij.' (Lucas 4:18) Hij werd 'door de Geest geleid' (Matteüs 4:1, NBG) en was 'vervuld van de heilige Geest.' (Lucas 4:1) En toen Hij uit de woestijn kwam, keerde Hij 'gesterkt door de Geest terug naar Galilea.' (Lucas 4:14)

Jezus liet zich leiden door God. Het was zijn gewoonte om op sabbat naar de synagoge te gaan. (Lucas 4:16) Hij was eraan gewend om Schriftgedeeltes uit zijn hoofd te leren. (Zie Lucas 4:4) Lucas schrijft ook dat '(Jezus) zich geregeld terugtrok op eenzame plaatsen om er te bidden.'

(5:16) Hij liet zich leiden door het gebed. Op een gegeven moment deelde Hij na zo'n periode van gebed mee dat het tijd was om verder te trekken naar een andere stad. (Marcus 1:38) Zijn discipelen koos Hij ook pas uit nadat Hij daar zorgvuldig voor gebeden had. (Lucas 6:12-13) Jezus werd geleid door de hand van God, hoewel die voor mensen niet zichtbaar was. 'Wat de Vader doet, dat doet de Zoon op dezelfde manier.' (Johannes 5:19) In datzelfde hoofdstuk zei Hij: 'Ik kan niets doen uit mijzelf: ik oordeel naar wat ik hoor.' (vs. 30)

Jesus' hart was
vol van Gods Geest.